

ZLATNA PRAVILA UČENJA

Brojna istraživanja su pokazala da ne postoji jedinstvena strategija ili vještina u učenju koja bi bila podjednako dobra za sve učenike i sve predmete. Međutim, postoje mnoge korisne metode i strategije za učenje, kao npr. sažimanje, rezimiranje, podvlačenje, grafički prikazi, izrada mapa, prepričavanje lekcije, ponavljanje ili postavljanje pitanja. Koju odabrati?

I kada se radi o učenju postoje neka **zlatna pravila**:

Za početak, **važna je priprema**: stišati mobitel, isključiti facebook 😊 i izabrati dobro osvijetljeni, mirni kutak te provjeriti da li su na radnom mjestu sve potrebne stvari za učenje (olovke, atlas, rječnik i sl.), kao i da li je temperatura u sobi optimalna za razmišljanje. Ukoliko je pretoplo, moguće je osjetiti potrebu za snom, a ako je prehladno, može opasti moć razmišljanja.

Sistematski pristup učenju ključni je dio uspjeha. Ono započinje pregledom zadataka i obveza koje je potrebno ispuniti te određivanjem ciljeva.

Zatim slijedi **podjela radnog opterećenja na prihvatljive cjeline** te određivanje u kojem vremenskom razdoblju se mora savladati određeni dio.

Najbolje je **posvetiti se samo jednoj zadaći**, koju je potrebno riješiti da bi se krenulo na sljedeću. Ukoliko se velika količina gradiva ostavlja za jedan dan, moguće je da projekt propadne. Zato je važno realno odrediti ciljeve koji se mogu ostvariti.

Neka učenje započne najtežim gradivom. To radno pravilo ima i teorijsku podlogu i naziva se pravilom 80/20 koje glasi: „Ako se sve potrebne aktivnosti poredaju prema važnosti, onda se rješavanjem 20% najvažnijih poslova osigurava 80% uspjeha. Preostalih 20% uspjeha postići ćete rješavanjem preostalih 80% poslova." Pravilo, dakle, tvrdi da rješavanje dviju najvažnijih zadataka od njih deset rezultira 80%-tnom uspješnošću.

Kada se krene s učenjem, potrebno je **pročitati tekst te zatim odrediti i označiti bitne dijelove** te još jednom usredotočeno proći cijelu cjelinu.

Korisno je za svaku cjelinu **odrediti neku ključnu riječ**, npr. neko ime, godina ili pojam koji je potrebno zapamtiti kao asocijaciju na cijeli taj dio. Na taj način mozak mora pamtit manju količinu čestica (ključne riječi), a ostalo se sve veže jedno na drugo.

Također, korisni su **grafički prikazi ili tzv. umne mape** na kojima se crtaju sheme ili povezuju ključne riječi, a koji mogu poslužiti kao odličan sažetak.

Radi lakšeg pamćenja, preporuča se **povezivanje prijašnjeg gradiva sa novim** te pronalaženje što više asocijacija pomoću kojih se lakše mogu zapamtiti određeni pojmovi.

Na kraju, prema izdvojenim cjelinama i ključnim riječima treba ponovno **prepričati lekciju i odgovoriti na pitanja** iz udžbenika ili radne bilježnice.

Nakon nekog vremena, lekciju je potrebno **ponoviti još koji put**, a kasnije će vjerojatno biti dovoljno ponavljati samo ključne riječi.

Ali, **prije testa ili kontrolnog potrebno je odmoriti mozak i ne razmišljati o školi**. Važno je opustiti se psihički i fizički.

Tijekom učenja korisno je raditi česte, ali kratke pauze. Kada se osjeti umor i prezasićenost, trebalo bi prekinuti učenje.

Ne smijemo zaboraviti, **tri četvrtine gradiva može se naučiti na nastavi**. Važno je pažljivo slušati nastavnika, praviti zabilješke i postavljati pitanja... učenje je aktivna, a ne pasivna radnja.

I još jedan savjet... nakon dobro obavljenog zadatka **važno je nagraditi se nečim što volimo**. Uspjeh i nagrada nam donose zadovoljstvo i potiču nas na nove radne pobjede.

Sretno na testu! 😊

Tihana Vranković, prof.